

LISTOPAD 2025

- **1.11. Slavnost Všech svatých – mše svatá s dušičkovou pobožností na hřbitově (14 hod.)**
- **2.11. Vzpomínka na všechny věrné zemřelé**
- **9.11. Svátek Posvěcení lateránské baziliky**
- **16.11. Světový den chudých**
- **20.11. Dětská mše sv.**
- **22.11. Děkanátní setkání mládeže (Val. Klobouky)**
- **23.11. Slavnost Ježíše Krista Krále (XL. mezinárodní den mládeže)**
- **30.11. První neděle adventní**
- **30.11. Modlitba chval za proměnu farnosti (18 hod.)**
- **každý čtvrtek po večerní mši svaté srdečně zveme na hodinu tiché adorace se závěrečným eucharistickým požehnáním**

Milí farníci,
přicházíme na práh měsíce listopadu, který je v našem církevním kalendáři tradičně spojen se vzpomínkou na ty, kteří nás předešli do věčnosti. Již první dny – Slavnost Všech svatých (1. listopadu) a Památka všech věrných zemřelých neboli Dušičky (2. listopadu) – nás vybízí k zastavení, zamyšlení a modlitbě. Listopad tak pro nás není jen měsícem sychravého počasí a krátkých dnů, ale především měsícem naděje, ve které se setkáváme s našimi drahými zemřelými u Kristova kříže a prázdného hrobu. Zapalujeme svíčky na hrobech, abychom symbolicky rozsvítili světlo Kristovo v temnotě smrti a vyjádřili tak svou víru v Zmrtvýchvstání a věčný život, který je připraven pro ty, kdo milovali Boha. Pamatujme, že naše víra ve vzkříšení a v život věčný nám dává sílu k překonání bolesti ze ztráty. V modlitbě, zvláště při mši svaté, jsme s našimi zemřelými nejbližší. Neopouštějme je v myšlenkách ani v modlitbě! Zároveň nás naděje na věčné společenství se svatými a našimi blízkými motivuje k tomu, abychom se i my snažili žít život plný lásky k Bohu i bližnímu. Vždyť právě na této lásce budeme na konci souzení. Ať nás Pán provází v tomto měsíci rozjímání a hluboké víry. Vyprošuji vám všem pokoj a Boží požehnání.
Váš duchovní otec – P. Krystian Socha MIC

DUŠIČKOVÉ ZAMYŠLENÍ

Brzy nám nastanou dušičkové dny. Budeme je prožívat na hřbitovech i při bohoslužbách. Je dobré si uvědomit, že vzpomínka na všechny naše zemřelé je vedle Vánoc největším společně prožívaným dnem, který věřící i nevěřící spolu „slaví“. Mnozí, kteří se aktivně účastní těchto dnů, nejsou věřící a nemají náboženské motivy k účasti. Je ale pěkné, že společně slavíme Vánoce, počátek spásy, kdy se slovo stalo tělem a začalo přebývat mezi námi.

Druhý takový společný den je památka zemřelých. Smrt nás tu všechny spojuje přes rozdíly názorů na smrt a na život po ní. Sjednocují nás i vnější projevy účasti: ozdoby hrobů. Rozsvěcování světla. Hroby spojují lidi, rodiny a příbuzní se u nich scházejí, případně spolu posedí a zavzpomínají.

Je velmi důležité, abychom si i my křesťané jasně uvědomili, že tento den je i vyznáním našeho společenství generací tady na zemi, jak to prožívají lidé ve vzpomínkách na své zemřelé předky, ale je především zřetelným vyznáním víry ve vzkříšení, v život překračující hrob, ve společenství za hrobem.

Lidé budou chodit na hroby, budou na ně pokládat květiny, rozsvěcovat svíce. Je to sice pěkné, ale lidé smysl těchto gest a znamení často neznají. Jinak by hroby nezavalovali množstvím

zbytečně drahých umělých, papírových, či voskových květin. Co tím vyjadřují? Je snad naše víra jen „papírová“, umělá? Hrob je pro lidi znamením konce života, smrti. Věřící křesťan však na hrob jako místo „konce života“ pokládá **živé květy** jako projev své víry, jako „protest“ proti názoru, že tady je konec života. Stejným znamením a vyznáním víry jsou **rozsvěcované svíce**. Znamenají: věřím v život věčný. Míhotající se svíce na venkovském hřbitůvku v dušičkový podvečer nejsou jen krásnou poezií, ale znamením života, světla života. Svíce je ostatně o Velikonocích znamením zmrtvýchvstalého Krista, stejně jako svíce při mši sv. jsou znamením přítomnosti Krista zmrtvýchvstalého. U mnohých hrobů stojí **kříže**. Bývají vytesány i do pomníků. Jistě, připomínají kalvářskou oběť, kterou Kristus podal Otci za naše vykoupení, za spásu člověka. Bohužel, méně v nich prozařuje i zmrtvýchvstání, kterého mají být kříže u hrobu na hřbitově znamením. Měly by tam být kříže bez Kristova korpusu, s přehozeným plátnem zmrtvýchvstalého – znamením zmrtvýchvstání. Hrob křesťana má mluvit o zmrtvýchvstání. Z této víry pak vychází modlitba, kterou pokládáme na hrob jako nejkrásnější kytíčku.

Ať tyto letošní svátky nás přiblíží více ke Kristu, k našim zemřelým, ale i úvahám o směru, jakým se náš život ubírá. (Prokúpek)

SETKÁNÍ MAMINEK

Ve dnech 10. - 12. října proběhlo v Pardubicích národní setkání MM (Modliteb Matek). Z naší farnosti nás jelo šest maminek. Původně mělo jet víc, ale dvě maminky onemocněly. Letošní setkání bylo jubilejní. **MODLITBY MATEK v tomto roce oslavily krásné 30. výročí vzniku.**

Hnutí MM vzniklo ve Velké Británii z touhy jedné maminky, Veroniky Williams, uchránit své děti a vnoučata před nástrahami dnešní doby. Začala se modlit se svojí švagrovou a postupně je Duch Svatý vedl k založení tohoto hnutí. Bylo to v roce 1995 a ve stejném roce tyto modlitby začaly i v naší vlasti pod vedením Růženy Fialové z Brna. V roce 1998 na jedné obnově pro manžele jsem se dozvěděla o těchto modlitbách. Moc se mi ta myšlenka líbila a za půl roku v roce 1999 jsme založily skupinku MM v naší farnosti. Zanedlouho jsme k nám pozvaly národní koordinátorku MM Růženu, která ochotně přijela i s další maminkou Oldřiškou a za podpory o. Richarda, našeho tehdejšího duch. otce, nás podrobně seznámila se spiritualitou MM. Ta spočívá v úplném odevzdání dětí do rukou Pana Ježíše a úplného oproštění se od starostí o budoucnost dětí a důvěře v Jeho vedení.

Pro mě osobně jsou tyto modlitby velkou oporou a nadějí. Modlím se v tomto společenství už 26 let. Jsou pro mě velkým darem, za který jsem Bohu moc a moc vděčná!!! Skrze tyto modlitby získávám pokoj, ztrácím strach a obavu o děti a teď i o vnoučata i přes to, že všechno v jejich životech „nejde“ podle mých představ. Pokoj a důvěra v Boží vedení – to je ovoce modliteb matek.

Letošní národní setkání bylo mimořádné také tím, že nás navštívila nová světová koordinátorka z Francie – Anne Celine, která převzala vedení po zakladatelce Veronice. V jejích svědectvích a příspěvku jsme vnímaly hlubokou odevzdanost a důvěru v Boží vedení v jejím životě.

Národního setkání se zúčastnilo přes šest set maminek. V sobotu jsme prožily krásnou mši svatou s otcem arcibiskupem Josefem Nuzíkem spolu s ještě asi patnácti kněžími.

Věřím, že jsme všechny načerpaly povzbuzení do dalších všedních dnů. Pro mě osobně to bylo potvrzení a ujištění, že On se vždy postará. Tuto mou důvěru potvrdila také závěrečná slova pro maminky od celosvětové koordinátorky Asselin, která jsem si zapsala: „NEVZDÁVAT! Důvěra všechno získá...Věřit, že Pán může všechno! Pán nám slíbil, že žádné z našich dětí nebude ztraceno. Když to říká Bůh, tak se o to můžu opřít... ŽENA VÍRY VIDÍ DÁL NEŽ TO, CO SE TEĎ DĚJE!“ (Jer 31,17)

V naší farnosti se momentálně k MM schází až 8 skupinek v pestrém věkovém rozmezí. Nedávno vznikla skupinka složená z nejmladších maminek na MD (od 25 let); nejstarší členka MM má krásných 90 let! Pokud jste maminka a uvažujete o připojení k některé ze skupin (nebo založení další) dveře jsou otevřené!

(IM)

Z VALAŠSKÝCH KOPCŮ AŽ DO SVATÉHO MĚSTA

*„Radost srdce je život člověka, veselost prodlužuje jeho dny.“
(Sir 30,22)*

Na konci letošního září se farníci z Nedašova vydali na dlouho očekávanou pouť do Říma, Assisi a Padovy. Byly to dny naplněné modlitbou, společenstvím i radostí z objevování míst, kde se psaly dějiny naší víry. Společně kráčeli ulicemi Věčného města, stáli u hrobu nedávno zesnulého papeže Františka, obdivovali krásu papežských bazilik, v Padově s vděčností prosili o přímluvu svatého Antonína a navštívili rodiště svatého Františka z Assisi. Každý z nich si z pouti odnesl něco jedinečného – hlubší víru, nové přátele i mnoho krásných vzpomínek.

Rádi vám přinášíme několik svědectví našich poutníků.

Chvála Kristu! Na pouť do Říma jsem vždycky chtěla jet. Byl to „můj sen.“ Netušila jsem, že se tam opravdu dostanu. Navíc jsem měla v den odjezdu narozeniny, na které nikdy nezapomenu. 😊 Na pouť měl jet můj bratr, ale bohužel měl úraz, a tak nemohl jet. Boží vůle je jiná...Tu krásu, co jsem viděla a taky jsem mohla zažít Boží dotečky. To se nedá popsát...To musíte vidět a zažít na vlastní oči! Bylo to neuvěřitelné vidět

Carla Acutise... Úžasné... Takže můžu jen doporučit. Děkuji Pánu Bohu, že jsem tam mohla být, a navíc jsem tam poznala spoustu kamarádek – to je moc super (a ještě z naší farnosti). Díky mooooc! Díky Bohu za to všechno! Za dar a čas plných milostí.

/Kristýna, 12 let/

Naše pouť do Říma začala vlahým ránem: ještě tma, obloha plná jasných hvězd. Nádhera... Asi dárek od sv. Františka z Assisi, který za života tuto nádheru mimořádně vnímal a chválil za ni Pána Boha. Nástup proběhl rychle, nikdo nechyběl, poslední zastávka byla v Bylnici. Promluva a výzva našeho průvodce k modlitbě za šťastnou pouť ve mně odbourala poslední obavy, které mě přece jen poslední dny pronásledovaly. Cesta proběhla výborně, zastávka byla ještě před Padovou, kde byla v místním kostelíku sloužena mše svatá. Pak už jen hotel, večere a první den byl za námi. Druhý den ráno jsme vyjeli směr Padova (krokem). Z časových důvodů byla mše svatá sloužena u kapucínů, kde byly vystaveny ostatky p. Leopolda Mandiče – vyhlášeného zpovědníka. Po návštěvě baziliky sv. Justiny byla na řadě bazilika sv. Antonína, kde jsme se pomodlili u jeho hrobu (byl mimo jiné dobrý kazatel, říká se, že jeho kázání bylo srozumitelné v davu na kterémkoliv místě a jeho neporušený jazyk jsem si neuctil, protože mi před nosem zavřeli kapli...). Následovala dlouhá cesta do Říma. V Římě bychom autobus předběhli pěšky – zácpy, úzké uličky, malé křižovatky. Velká poklona patří našim řidičům! Třetí projití Svatou branou bylo v bazilice P. Marie Větší, kde také odpočívá papež František. Dnešní mše sv. byla sloužena u hrobu sv. Cyrila v bazilice sv. Klementa. V tento den jsme prošli i světskými památkami, takže ke konci už jsme posedávali, kde se dalo. Středa – na tento den jsem čekal 65 roků, konečně se dostanu do míst, které vídám roky jen v televizi. DÍKY BOŽE!

Dav, který se tísnil v ulici před vchodem na Svatopetrské náměstí ve mně vyvolal pochybnosti, jestli se dostaneme včas na generální audienci. Podařilo se! Svatý otec projel kolem, náš průvodce věděl, kam nás postavit.

Odpoledne jsme šli průvodem s křížem ke Svaté bráně. Cestou se otec Emil ujal poutníků z Mexika. Perfektně se s nimi domluvil. Půjčili si od nás kříž a šli v čele našeho průvodu. Společně s námi prošli Svatou branou. U hrobu sv. Petra se s námi pomodlili a rozešli jsme se. Bylo na nich vidět nadšení a velmi děkovali. Na prohlídku baziliky sv. Petra bylo tak málo času, že jsme se další den ve čtvrtek ještě vrátili. Předtím jsme ještě mimo jiné prošli dvěma Svatými branami ve významných bazilikách. Pátek – Assisi – místo, kde vedl divoký světský život a toužil po slávě ještě ne svatý František. Film, který jsme viděli v autobuse, nám ho trochu přiblížil. Nakonec se obrátil a se svatou Klárou vykonali velké dílo. Ke konci jsme se poklonili u ostatků sv. Kláry a Carla Acutise, který zemřel v 15 letech a byl svatořečen 7. září 2025. Je vzorem pro mládež. Rád jsem navštívil Assisi, protože svatý František je mým biřmovacím patronem. Poslední památné místo v Assisi bylo pro mě nedostupné, bylo daleko a do kopce. Z mé strany to nebyla lenost, ale neschopnost cokoliv podnikat. Byl jsem klidný, protože nás bylo víc. Kolem 20. hod. jsme vyjeli k domovu. Děkuji Pánu Bohu za milosti, kterými nás zahrnul, že se nic nestalo. Též za poznávání životů svatých a jejich posláním, za posláním Církve svaté,

díky které je svět ještě světem. Také za plnomocné odpustky, které jsme mohli díky této pouti získat, a prosím Pána Boha a Ducha Svatého, abychom opravdu byli nadějí pro tento pomýlený svět. DÍKY BOŽE! /K/

Pro mě byla pouť do Říma plná zázraků. Hned první byl rozhodnutí vůbec jet a druhý, že pojedeme spolu s manželem. Další zázrak byl, když jsme se ocitli v Padově. Moje babička byla velká ctitelka sv. Antonína a nějak i mně úctu k němu předala. Kdyby věděla, že klečím u jeho hrobu! Samozřejmě, že stát na náměstí sv. Petra je též zázrak a k tomu vidět papeže! Škoda, že v Bazilice sv. Petra nebylo více času na rozjímání – já to při takovém množství lidí neumím. Dalším zázrakem bylo stát u hrobu papeže Františka, v jeho nejmilejší Bazilice Santa Maria Maggiore, při poslední návštěvě jsme ještě stáli tváří v tvář. Když jsme přišli ke Svatým schodům, bojovala jsem sama se sebou, jestli jít po kolenou, nebo ne – a dokázala jsem to! Na posledním schodu jsem si uvědomila, jak málo Pánu děkuji a chválím Ho. Protože součástí poutě bylo projít svatých bran, největší prožitek jsem měla v Bazilice sv. Pavla za hradbami, asi proto, že tam nebylo takové množství lidí jako jinde. Na popud manžela jsme jeli ke Španělským schodům, kde jsme si obnovili manželskou lásku a potvrdili ji před Nejsvětější Svátostí v Bazilice Nejsvětější Trojice. No není to také zázrak? I to, že jsme se šťastně vrátili domů. /Poutnice z Nedašova/

POUTNÍCI NADĚJE ŘÍM – VĚCNÉ MĚSTO

Chtěla bych se s vámi podělit o krásné a obohacující zážitky, naplněné Duchem Svatým a Boží láskou. Prožili jsme nádherné okamžiky s našimi kněžími, jim patří velké poděkování a také p. Miklasovi. Putovali jsme nejprve do města Padova, kde nás čekala bazilika sv. Antonína a návštěva baziliky sv. Justiny. Následovala dlouhá cesta do Říma, při které jsme prožívali chvíle modlitbou sv. růžence. Procházeli jsme čtyřmi Svatými branami. Jako první byla bazilika Santa Maria Maggiore, což znamená Panna Maria Větší. Zde je pohřben papež František. Další den nás čekal Vatikán, audience na Svatopetrském náměstí s nepopsatelným zážitkem v blízkosti sv. otce papeže Lva XIV. a jeho požehnáním. S křížem jsme putovali do baziliky sv. Petra a společně prošli Svatou branou. Na druhý den byl přesun metrem k Lateránské bazilice sv. Janů, kde bylo projít Svatou branou. Pak jsme se zařadili do zástupu ke Svatým schodům, kde se jde po kolenou až k Božímu milosrdenství. Čtvrtá brána byla v bazilice sv. Pavla. Každý den byla sloužena mše svatá v boční kapli, spojili jsme se a modlili za všechny lidi na celém světě a za mír. Poslední den byla návštěva baziliky sv. Františka v Assisi. Kéž tato pouť naplní naše srdce láskou, pokojem a bude naší velkou posilou ve víře. /Poutnice MS/

VĚNCOVÁNÍ 2025 – 10. ročník charitativní akce pro dětskou hemato-onkologii

Adventní čas se pomalu blíží – a s ním i tradiční akce, která se už stala nedílnou součástí života celého Závřší. Letos se uskuteční jubilejní 10. ročník charitativního „Věncování“, jehož výtěžek poputuje opět na dětskou hemato-onkologii Fakultní nemocnice Olomouc. Tato akce vznikla z touhy spojit krásu tvoření s pomocí těm, kteří ji opravdu potřebují. Každý rok se setkáváme, abychom společně vyráběli adventní věnečky a svícny – a přitom přinášeli světlo, které sahá daleko za hranice našeho domova. Díky vaší štědrosti se podařilo v minulých letech podpořit nemocné děti a jejich rodiny, které procházejí nelehkým obdobím léčby a potřebují nejen finanční, ale i lidskou podporu. Jak můžete pomoci?

Do 18. listopadu si můžete objednat adventní věnec nebo svícen u paní Kristiny Miklasové (605 562 361) nebo u paní Michaely Fojtíkové (604 421 998). Základní cena věnce je 400 Kč, ale samozřejmě můžete přispět i vyšší částkou – veškerý výtěžek poputuje na podporu dětí s onkologickým onemocněním. Každý zakoupený věnec tak nese nejen vůni jehličí a sváteční náladu,

ale také kus dobra, který pomáhá tam, kde je to nejvíce potřeba. Hotové výrobky budou k dispozici 27. listopadu přímo ve vestibulu KD Nedašov.

Kdy a kde se bude tvořit?

Naše tvořivá dílna se uskuteční od 25. do 27. listopadu 2025 ve vestibulu Kulturního domu v Nedašově (25. listopadu od 15 hodin, 26. listopadu od 8 hodin a poslední den dle domluvy). Zveme všechny, kdo mají chuť přiložit ruku k dílu – ať už máte zkušenosti s výrobou věnců, nebo si to chcete vyzkoušet poprvé. Materiál i dobrá nálada budou na místě! Stačí přijít, zapojit se a tvořit společně. Nemusíte být přítomni po celou dobu, přijďte, kdykoliv budete mít chuť a chvilku času.

Proč to děláme?

„Věncování“ není jen o ozdobách a svíčkách – je to především o společném čase, solidaritě a naději. Každý, kdo přijde pomoci, přináší kousek svého srdce. A právě tato srdce dávají celé akci smysl.

Zastavme se na chvíli v předvánočním shonu, nadechněme se vůně chvojí a svíček – a připomeňme si, že advent začíná právě tehdy, když otevřeme svá srdce.

♥ Podpořme společně nemocné děti a jejich rodiny.

Přinesme světlo tam, kde je ho nejvíce potřeba – a ukažme, že i malý věnec může přinést velkou radost.

Z FARNÍ KNIHOVNY

Zveme Vás k návštěvě farní knihovny, která je k dispozici v zákristii, kdykoliv před nebo po každé mši svaté.

V minulém Farníčku jsme vám nabídli životopisnou knihu o nedávno svatořečeném

Pieru Giorgiovi Frassantim. Spolu s ním byl svatořečen i Carlo Acutis, jehož životopis také máme v naší knihovně. Kniha **Blahoslavený Carlo Acutis** byla napsána asi rok po jeho smrti. Italský teenager zemřel v roce 2006. Na první pohled normální kluk, veselý, měl plno kamarádů a velkou vášeň pro počítače. Ještě více ale tíhne k Božím věcem. Ze svých úspor se stará o řadu bezdomovců. Jeho hloubka víry a duchovní zralost jsou u teenagera opravdu nezvyklé, protože Duch Svatý mu dal projít některými etapami duchovního zrání rychleji. Jeho život byl krátký a Carlo měl v sobě velkou touhu nepromarnit svěřený čas. Carlo vážně onemocněl; nikoho ani nenapadlo, že to, co vypadalo jako obyčejná chřipka, byla ve skutečnosti akutní leukémie. Zemřel v roce 2006, v roce 2019 byly jeho ostatky v předvečer blahořečení vyzdviženy a uloženy do skleněné schránky k veřejnému uctívání. V září tohoto roku byl v Římě svatořečen.

Listopad – „dušičkový měsíc“, přímo vybízí ke ztišení a přemítání o tom, že smrt nemá být vnímána jako konec, ale jako součást našeho křesťanského života, jako nový začátek, zárodek věčnosti. K tomuto tématu si můžete přečíst útlou knížku **Umírání znamená loučení** od Reinharda Abelna. Obsahuje citáty z Bible, aforismy, moudrosti z přísloví a ze života, modlitby. To vše tvoří rámec, který dává živým, pozůstalým, nemocným i umírajícím naději a důvěru. Se smrtí nejsme konfrontováni jen o Dušičkách – smrt nás obestírá uprostřed života – ať už doma, na ulici, po dlouhé nemoci nebo při náhlém srdečním infarktu. Jen ten, kdo si je vědom své smrtelnosti, může také uvědoměleji žít svůj život.

Nadějí křesťanů jsou modlitby. Modlitba je nejlepší a neúčinnější prostředek, jak se vypořádat s nemocí, utrpením, se smrtí a smrtelnou úzkostí. Modlitbu nelze ničím nahradit. Mnoho lidí je v zajetí omylu, že modlitba není nic víc, než přeřikávání textů. Ještě nedospěli k tomu, že modlitba je rozhovor s Bohem. Knížka **Denně se modlit, ale jak?** by nám měla pomoci k cestě živé modlitby.

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH NA LISTOPAD

1.11.	(SO)	7:15	Za + Aloise a Josefu Slaběňákovy, bratra Karla, jejich rodiče, příbuzné a za duše v očistci, Boží požehnání pro živou rodinu, NE 376
		14:00	Za + Františku Fojtíkovou, + manžela, ochranu a pomoc Boží pro celou rodinu Fojtíkovu, NE 80
			Za + farníky s dušičkovou pobožností na hřbitově
2.11.	(NE)	7:15	Na poděkování Pánu Bohu za dar života každého člena rodiny, NE 375
		9:00	Za + Karla Bůbelu, při příležitosti 30. výročí úmrtí a nedožitých 80-ti let života
		10:30	Za farníky
3.11.	(PO)	17:30	Za + Karla Macháče, + dvoje rodiče, sourozence, švagry, švagrové, synovce, neteře, s prosbou o zdraví, Boží požehnání a za duše v očistci, NE 288
4.11.	(ÚT)	7:00	Za + Františka, + rodiče Slaběňákovy a Kurucovy, pomoc Boží a ochranu Panny Marie pro ž. rodinu Slaběňákovu, NL 93
5.11.	(ST)	17:30	Za + rodiče Zvonkovy, + prarodiče z obou stran a duše v očistci, ochranu Panny Marie a pomoc Boží pro celou rodinu, NL 196
6.11.	(ČT)	17:30	Za + Aloise Šerého (30. výročí), za duše v očistci, dar zdraví a ochranu Panny Marie pro celou živou rodinu, NL 132
7.11.	(PÁ)	7:00	Za živé a + členy Živého růžence
		17:30	Za + rodiče Annu a Josefa Macháčovy, + rodiče Fojtíkovy, + příbuzné a Boží ochranu pro celou živou rodinu, NL 128
8.11.	(SO)	7:00	Za + rodiče Zvonkovy, jejich + děti, + vnuka Pavla, tetu Annu a duše v očistci, s prosbou o ochranu Panny Marie pro živou rodinu, NE 284
9.11.	(NE)	7:15	Poděkování za 50 let života, 25 let manželství, s prosbou Boží požehnání, dar víry a zdraví pro celou živou rodinu, NE 308
		9:00	Za + rodiče Mrázovy, za příbuzné, za duše v očistci a Boží požehnání pro celou živou rodinu, NL 181
		10:30	Za farníky
10.11.	(PO)	17:30	Za + Jana Nováka (25. výročí úmrtí), dvoje + rodiče a rodinné příbuzné, pomoc a ochranu Boží pro celou ž. rodinu, NE 235
11.11.	(ÚT)	7:00	Za dobrodince
12.11.	(ST)	17:30	Za + Františka Miklase, + zetě Josefa a ochranu Boží a Panny Marie pro živou rodinu Miklasovu, NE 28
13.11.	(ČT)	7:00	Za + rodinu Trochtovu a Lorencovu, NÁ 176
14.11.	(PÁ)	17:30	Za + manžela Josefa Dubčáka, + rodiče Mikuškovy a Dubčákovy, s prosbou o dar zdraví a Boží ochranu pro živé rodiny z obou stran, NE 132
15.11.	(SO)	7:00	Za + Aloise Naňáka a za všechny + příbuzné, s prosbou o Boží požehnání pro živou rodinu, NÁ 31
16.11.	(NE)	7:15	Za + rodiče Fojtíkovy, + švagra a švagrovou a za živou rodinu, NE 254
		9:00	Za + manžela, syna, + rodiče a prarodiče, NE 183
		10:30	Za farníky
17.11.	(PO)	17:30	Za + rodiče Holbovy a syna Františka, s prosbou o ochranu Panny Marie a vedení Duchem svatým pro živé rodiny, NE 234
18.11.	(ÚT)	7:00	Za živé a + zahrádkáře z Nedašovy Lhoty, NL 181
19.11.	(ST)	17:30	Za + manžela, při příležitosti nedožitých 70 let, + rodiče Bartošákovy, Novákovy, + sestru, 2 švagry, tetu Rozálii, ostatní příbuzné, duše v očistci a dar zdraví pro celou živou rodinu, NL 167
20.11.	(ČT)	17:30	Poděkování Pánu Bohu za dožití 70-ti let a 45-ti let, s prosbou o dar víry, zdraví, ochranu Panny Marie do dalších let pro celou živou rodinu
21.11.	(PÁ)	17:30	Za + manžela Františka, + rodiče Fojtíkovy, 2 + švagry, + bratra Františka, za dar zdraví, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Fojtíkovou, Brumov
22.11.	(SO)	7:00	Za + rodiče Gašpárkovy, syna Tonička, kmotry Fojtíkovy, Fryštacké, s prosbou o dary Ducha svatého a Boží vedení
23.11.	(NE)	7:15	Za + rodiny z rodu Holbových, zvláště za + rodiny ze Vsetína a z Litoměřic
		9:00	Za + Františka Surého, + rodiče z obou stran a dar víry a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
		10:30	Za farníky
24.11.	(PO)	17:30	Za + syna Tomáše a ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu, NE 152
25.11.	(ÚT)	7:00	Za + rodiče Aloise a Annu Řehákovy, + syny Aloise a Rostislava a ochranu Panny Marie a Boží požehnání pro celou živou rodinu, NL 55
26.11.	(ST)	17:30	Za + rodiče Holbovy a Fojtíkovy, jejich + děti, zetě a za duše v očistci, s prosbou o ochranu Panny Marie a pomoc Boží pro živou rodinu, NE 10
27.11.	(ČT)	17:30	Za + Annu Vaňkovou (5. výročí úmrtí), + manžela Jana a dceru Marii, + rodiče z obou stran, s prosbou o dar zdraví a ochranu a pomoc Panny Marie pro celou živou rodinu, NE 245
29.11.	(SO)	7:00	Za + rodiče Řehákovy a + neteř Anetu, s prosbou o Boží požehnání pro živé rodiny, NÁ 167
30.11.	(NE)	7:15	Za + rodiče Šánkovy a Kolínkovy, + sestru, bratra, ostatní příbuzné, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu, NÁ 42
		9:00	Za + Marii Mikuškovou, syna Jaroslava, ostatní příbuzné, ochranu Panny Marie a Boží požehnání pro živou rodinu, NE 285
		10:30	Za farníky

ZDROJE:

- foto: farníci
- Římskokatolická farnost Svatka. (2024, 26. říjen). *Dušičkové zamyšlení*. Dostupné z: <https://farnostsvatka.cz/dusickove-zamysleni/>.

ÚKLID KOSTELA LISTOPAD 2025	
01.11.	3. Nedašov
08.11.	6. Ned. Lhota
15.11.	6. Návojná
22.11.	4. Nedašov
29.11.	7. Ned. Lhota